

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 21. april 2022
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rune Kistrup
Sagsnr.: 2022-730-0441
Dok.: 2390985

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet

KOM(2022) 105
2022/0066 (COD)

1. Resumé

Kommissionen har den 8. marts 2022 fremlagt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet. Direktivet har til formål at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet, samt at sikre et højt beskyttelsesniveau og fuld udnyttelse af de grundlæggende rettigheder i Unionen, herunder retten til ligebehandling af kvinder og mænd. Forslaget er omfattet af retsforbeholdet.

2. Baggrund

Kommissionen har fremlagt forslag nr. 2022/0066 ((KOM (2022) 105) af 8. marts 2022 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet. Forslaget er oversendt til Rådet i dansk sprogversion den 24. marts 2022.

Retsgrundlaget for direktivforslaget er en kombination af EUF-Traktatens artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender), der er knyttet som bilag til EU-Traktaten og til EUF-Traktaten, deltager Danmark ikke i en kommende

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

vedtagelse af det foreliggende direktivforslag, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark, jf. også betragtning nr. 70 i præamblen til Kommissionens forslag.

Der findes ikke på nuværende tidspunkt en specifik EU-retsakt, der på omfattende vis behandler vold mod kvinder og vold i hjemmet. Der findes dog flere EU-retsakter, herunder direktiv 2012/29/EU ("direktivet om ofres rettigheder"), som er relevante for kvindelige ofre for vold og ofre for vold i hjemmet. Heri fastsættes der enten generelle regler, der også gælder for disse kategorier af ofre, eller der fastsættes særlige regler for visse former for sådan vold.

I kommissionsformand Ursula von der Leyens politiske retningslinjer fremhæves behovet for at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder, beskytte ofrene og straffe gerningsmændene som en central prioritet for Kommissionen. I strategien for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025 er der blevet varslet EU-foranstaltninger om bl.a. forebyggelse af disse former for vold. Endvidere er der i handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder lagt op til at bekæmpe kønsbaseret vold.

I de senere år har Europa-Parlamentet desuden gentagne gange opfordret Kommissionen til at fremsætte forslag til lovgivning om vold mod kvinder og vold i hjemmet samt om kønsbestemt cybervold.

Derudover har Kommissionen siden 2016 arbejdet på, at EU skal tiltræde Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen). EU's tiltrædelsesproces er dog ikke blevet afsluttet endnu, da Rådet ikke har vedtaget den endelige afgørelse om indgåelse.

3. Formål og indhold

Direktivforslaget har tre overordnede mål:

1. Gøre de nuværende EU-retsakter, der er relevante for bekæmpelsen af vold mod kvinder og vold i hjemmet, mere effektive.
2. Skabe større ensartethed og udfylde huller i forbindelse med beskyttelse, adgang til domstolsprøvelse, forebyggelse og koordinering og samarbejde.
3. Tilpasse EU-retten til etablerede internationale standarder.

Direktivforslagets artikel 5-10 pålægger medlemsstaterne at sikre, at en række nærmere angivne handlinger udgør en strafbar handling, når de begås forsætligt. Det drejer sig om voldtægt (artikel 5), kvindelig kønslemlæstelse (artikel 6), deling af intimt eller manipuleret materiale uden samtykke (artikel 7), cyberstalking (artikel 8), cyberchikane (artikel 9) og tilskyndelse til had eller vold på nettet (artikel 10).

Efter direktivforslagets artikel 11 skal medlemsstaterne sikre, at anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg på en række af de i artikel 5-10 nævnte overtrædelser udgør strafbare handlinger.

Det følger af direktivforslagets artikel 12, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre, at de i artikel 5-11 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Efter artikel 12, stk. 2 og 4-6, i direktivforslaget skal medlemsstaterne sikre, at de i artikel 5-10 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med nogle bestemte maksimumsstraffe. Bl.a. skal den i artikel 5 omhandlede handling (voldtægt) kunne straffes med en maksimumsstraf på mindst 8 års fængsel og mindst 10 års fængsel, hvis den strafbare handling begås under skærpende omstændigheder.

Det følger desuden af artikel 12, stk. 3, i direktivforslaget, at medlemsstaterne skal sikre, at en gerningsperson til den i artikel 5 omhandlede strafbare handling, som tidligere er blevet dømt for strafbare handlinger af samme art, forpligtes til at deltage i et behandlingsprogram, jf. forslaget artikel 38.

Direktivforslagets artikel 13 oplister en række omstændigheder, der skal anses som skærpende omstændigheder. Eksempelvis skal det efter artikel 13, litra l, betragtes som en skærpende omstændighed, at den strafbare handling blev begået af et familiemedlem eller en person, der boede sammen med ofret.

Efter artikel 14, stk. 1, i direktivforslaget skal medlemsstaterne træffe de foranstaltninger, der er nødvendige, for at fastslå deres straffemyndighed over de i artikel 5-11 omhandlede strafbare handlinger.

Direktivforslagets artikel 15 vedrører forældelsesfrister for lovovertrædelser. Efter artikel 15, stk. 1, træffer medlemsstaterne de nødvendige

foranstaltninger for at fastsætte en forældelsesfrist, der muliggør efterforskning, retsforfølgning og prøvelse af de i forslagens artikel 5-11 omhandlede strafbare handlinger, og for at kunne træffe afgørelse herom i tilstrækkelig lang tid efter, at disse strafbare handlinger blev begået. Forslagets artikel 15, stk. 2-6, fastsætter forskellige krav til forældelsesfristernes længde for de forskellige overtrædelser.

Det følger af direktivforslagets artikel 16, at medlemsstaterne skal sikre, at ofre har let adgang til at anmelde vold mod kvinder eller vold i hjemmet til de kompetente myndigheder.

Medlemsstaterne skal efter forslagens artikel 17, stk. 1, sikre, at de personer, enheder og tjenester, der efterforsker og retsforfølger sager om vold mod kvinder eller vold i hjemmet, har tilstrækkelig ekspertise og effektive efterforskningsredskaber til effektivt at efterforske og retsforfølge sådanne strafbare handlinger.

Efter forslagens artikel 18 skal medlemsstaterne i forbindelse med den individuelle vurdering, der skal foretages i henhold til artikel 22 i direktiv 2012/29/EU (om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse), sikre, at der for så vidt angår ofre, som er omfattet af direktivforslaget, foretages en vurdering af de yderligere elementer i artiklens stk. 2-8. Medlemsstaterne skal sikre, at der træffes passende beskyttelsesforanstaltninger på grundlag af den individuelle vurdering.

Efter direktivforslagets artikel 19 skal medlemsstaterne under hensyntagen til den individuelle vurdering sikre, at de kompetente myndigheder vurderer de individuelle behov for støtte, som ofret og de personer, som ofret har forsørgelsespligt over for, har.

Artikel 20 i direktivforslaget fastslår, at medlemsstaterne skal sikre, at støttetjenesterne kontakter ofret med henblik på at tilbyde støtte, hvis der i de vurderinger, der er omhandlet i forslagens artikel 18 og 19, er konstateret særlige støtte- eller beskyttelsesbehov, eller hvis ofret anmoder om støtte.

Det følger af forslagens artikel 21, at medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder, i tilfælde hvor ofrets eller ofrets forsørgelsesberettigede personers helbred eller sikkerhed er i overhængende fare, træffer afgørelser rettet til en gerningsperson eller en mistænkt for vold, som er omfattet

af direktivforslaget, om, at vedkommende skal forlade ofrets eller ofrets forsørgelsesberettigede personers bopæl i en tilstrækkelig lang periode og om, at gerningspersonen eller den mistænkte forbydes adgang til ofrets bopæl eller arbejdsplads eller på nogen måde at kontakte ofret eller de personer, over for hvem ofret har forsørgelsespligt. Sådanne afgørelser skal have øjeblikkelig virkning og er ikke afhængige af, at et offer har anmeldt den strafbare handling.

Efter forslagets artikel 22 skal medlemsstaterne, uden at dette berører retten til et forsvar, sikre, at spørgsmål, undersøgelser og bevismateriale vedrørende ofrets tidligere seksuelle adfærd eller andre aspekter af ofrets privatliv i relation hertil ikke er tilladte i forbindelse med strafferetlig efterforskning og retssager.

Artikel 23 i direktivforslaget fastslår, at medlemsstaterne skal udstede retningslinjer for de kompetente myndigheder, der er involveret i straffesager, herunder retningslinjer for anklagemyndigheden og den dømmende myndighed, vedrørende sager om vold mod kvinder eller vold i hjemmet. Disse retningslinjer skal f.eks. omfatte vejledning om, hvordan det sikres, at alle former for vold af denne art identificeres korrekt.

Efter direktivforslagets artikel 24 skal medlemsstaterne udpege et eller flere organer og træffe de nødvendige foranstaltninger til, at organet/organerne bl.a. har kompetence til at bistå og rådgive kvindelige ofre for vold og ofre for vold i hjemmet.

Efter forslagets artikel 25 skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det materiale, der er omhandlet i forslagets artikel 7, litra a og b, artikel 8, litra a, og artikel 9 og 10 omgående fjernes. Disse foranstaltninger skal omfatte muligheden for, at de kompetente retslige myndigheder efter anmodning fra ofret kan træffe bindende retsafgørelser rettet til de relevante udbydere af formidlingstjenester om at fjerne eller hindre adgangen til sådant materiale.

Artikel 26 i direktivforslaget fastslår, at medlemsstaterne skal sikre, at ofre har ret til at kræve fuld erstatning fra gerningsmændene for skader som følge af enhver form for vold mod kvinder eller vold i hjemmet.

I forslaget artikel 27 fastsættes de særlige tjenester, ordninger og særlige ressourcer i relation til de støttetjenester, der yder specialiserede tjenester til ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet.

Efter forslaget artikel 28 skal medlemsstaterne sørge for, at der er passende udstyrede og lettilgængelige krisecentre for voldtægts ofre eller centre, som der kan henvises til i tilfælde af seksuel vold, herunder bistand til opbevaring og underbygning af bevismateriale. Disse centre skal sørge for retsmedicinske lægeundersøgelser, traumestøtte og psykologisk rådgivning, efter at den strafbare handling er begået, og så længe det er nødvendigt derefter.

Det følger af direktivforslaget artikel 29, at medlemsstaterne skal sikre effektiv, alderssvarende støtte til ofre for kvindelig kønslemlæstelse, herunder ved at tilbyde gynækologisk, sexologisk og psykologisk behandling og rådgivning.

Det følger af artikel 30 i direktivforslaget, at medlemsstaterne skal sikre, at ofre for seksuel chikane på arbejdspladsen kan gøre brug af rådgivningstjenester uden for arbejdspladsen, herunder rådgivning til arbejdsgivere om, hvordan sådanne strafbare handlinger skal håndteres på passende vis.

Efter direktivforslaget artikel 31 skal medlemsstaterne oprette gratis nationale hjælpetjenester for ofre.

Efter artikel 32 i direktivforslaget skal der stilles specialiserede krisecentre eller anden midlertidig indkvartering til rådighed for ofre uden forskel for at sikre, at de får bistand til at vende tilbage til en selvstændig tilværelse, efter at de har været udsat for vold.

Derudover skal medlemsstaterne efter forslaget artikel 33 sikre, at der ydes passende beskyttelse og støtte til ofre, der er børn. Støtten til børn skal være specialiseret og alderssvarende og skal respektere barnets tarv.

Efter direktivforslaget artikel 34 skal medlemsstaterne etablere og opretholde sikre steder, hvor børn og forældre, som er gerningsmænd, og som har samværsret, kan mødes.

Efter artikel 35 i direktivforslaget skal medlemsstaterne sikre, at der ydes særlig støtte til kvinder, som har en øget risiko for at blive udsat for vold, f.eks. kvinder med handicap.

Det følger af artikel 36 i direktivforslaget, at medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger til at forebygge vold mod kvinder og vold i hjemmet, herunder en pligt til at gennemføre oplysningskampagner og forsknings- og uddannelsesprogrammer og til at formidle relevante oplysninger bredt.

Efter direktivforslagets artikel 37 skal medlemsstaterne sikre, at de fagfolk, som sandsynligvis vil komme i kontakt med ofre, modtager både generel og specialiseret uddannelse og målrettet information. Dette har til formål at sikre, at disse fagfolk kan reagere på en passende måde og finde frem til tilfælde af vold, og at de ansvarlige organisationer effektivt kan koordinere deres indsats.

Det følger af forslagens artikel 38, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der indføres målrettede og effektive behandlingsprogrammer for at forebygge og minimere risikoen for, at der begås vold mod kvinder eller vold i hjemmet, eller at disse strafbare handlinger gentager sig. Behandlingsprogrammerne skal også være tilgængelige for personer, der frygter, at de vil begå vold mod kvinder eller vold i hjemmet.

Det følger af direktivforslagets artikel 39, stk. 2, at medlemsstaterne udpeger eller opretter et officielt organ, der skal koordinere og føre tilsyn med politikkerne på dette område.

Dette suppleres af forpligtelsen i forslagens artikel 40 til at sikre en effektiv koordinering og et effektivt samarbejde mellem alle de myndigheder, der er involveret i at støtte ofre.

I henhold til direktivforslagets artikel 41 skal medlemsstaterne samarbejde med civilsamfundsorganisationer, herunder ikke-statslige organisationer, og høre dem om relevante politikker.

For at sikre, at cybervold håndteres hensigtsmæssigt, skal medlemsstaterne efter direktivforslagets artikel 42 gøre det lettere for udbydere af formidlingstjeneste at træffe selvregulerende foranstaltninger.

Efter direktivforslagets artikel 43 skal medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at fremme deres indbyrdes samarbejde, herunder sikre

udvekslingen af bedste praksis, med henblik på, at direktivforslaget gennemføres så effektivt som muligt.

For at sikre, at der på EU-plan er sammenlignelige data tilgængelige om vold mod kvinder og vold i hjemmet, fastsættes der i forslaget artikel 44 regler for dataindsamling i alle medlemsstaterne.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (EUF-Traktatens artikel 294) medlovgiver. Der foreligger endnu ikke en udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen har vurderet, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. EU-Traktatens artikel 5, stk. 3. Kommissionen har i den forbindelse bl.a. henvist til, at vold mod kvinder og vold i hjemmet er et udbredt problem i EU, der fører til overtrædelser af grundlæggende rettigheder og medfører betydelige omkostninger, hvilket skaber et særligt behov for at bekæmpe volden på et fælles grundlag på EU-plan.

Kommissionen har endvidere henvist til, at problemet med cybervold mod kvinder – som følge af voldens iboende grænseoverskridende karakter – ikke kan løses af de enkelte medlemsstater selv.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens vurdering. Nærhedsprincippet anses således for at være overholdt.

6. Gældende dansk ret

Efter straffelovens § 216, stk. 1, straffes for voldtægt den, der har samleje med en person, der ikke har samtykket, med fængsel indtil 8 år. Straffen efter stk. 1 kan stige til fængsel i 12 år, hvis voldtægten har haft en særligt farlig karakter eller der i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder, jf. § 216, stk. 3. Om der er samtykket i et samleje beror på, om personen deltager i samlejet af egen fri vilje.

Det følger af straffelovens § 242, at den, der på en måde, som er egnet til at krænke en anden persons fred, systematisk og vedvarende kontakter, forfølger eller på anden måde chikanerer den pågældende, straffes for stalking med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Efter straffelovens § 245 a, straffes med fængsel indtil 6 år den, der ved et legemsangreb med eller uden samtykke bortskærer eller på anden måde fjerner kvindelige ydre kønsorganer helt eller delvis.

Efter straffelovens § 260, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år for ulovlig tvang den, som f.eks. ved vold eller ved trussel om vold, om betydelig skade på gods, om frihedsberøvelse eller om at fremsætte usand sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold eller at åbenbare privatlivet tilhørende forhold tvinger nogen til at gøre, tåle eller undlade noget.

Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes efter straffelovens § 264 d, stk. 1, den, som uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget en bredere offentlighed. Efter bestemmelsens stk. 2 kan straffen stige til fængsel indtil 3 år, hvis der under hensyn til oplysningernes eller videregivelsens karakter og omfang eller antallet af berørte personer foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Herudover følger det af straffelovens § 264 e, at for identitetsmisbrug straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, der berettiget anvender oplysninger om en anden person, herunder cpr-nummer, navn og billede, til på utilbørlig vis at udgive sig for at være denne person, eller videregiver materiale, hvor der er gjort brug af oplysninger om en anden person, herunder cpr-nummer, navn og billede, til på utilbørligvis at manipulere denne persons fremtræden.

Det fremgår af straffelovens § 136, stk. 1, at den, som uden derved at have forskyldt højere straf offentligt tilskynder til forbrydelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 år. Det fremgår endvidere af straffelovens § 266 a, at med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der, uden at forholdet omfattes af §§ 136 og 266, offentligt fremsætter udtalelser, der tilstræber at fremkalde voldshandlinger eller hærværk.

Efter straffelovens § 21 straffes for forsøg handlinger, som sigter til at fremme eller bevirke udførelsen af en forbrydelse, når denne ikke fuldbyrdes. Efter § 23 straffes for medvirken den, der medvirker til gerningen ved tilskyndelse, råd eller dåd.

De generelle regler om straffens fastsættelse findes i straffelovens §§ 80-82. Straffelovens § 80 angiver de hovedhensyn, som i almindelighed skal indgå ved straffastsættelsen. Bestemmelsen suppleres af §§ 81 og 82, som opregner en række forhold, som i almindelighed skal indgå som henholdsvis skærpende eller formildende omstændigheder ved strafudmålingen.

Straffelovens regler om forældelse findes i lovens 11. kapitel. Efter straffelovens § 93 er det maksimum i strafferammen for den pågældende overtrædelse, der er afgørende for forældelsesfristen. Der gælder en særlig forældelsesfrist for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 216 (voldtægt), jf. § 93 b, stk. 2, hvorefter forældelse ikke indtræder, hvis overtrædelsen er begået over for en person under 18 år.

Reglerne om tilhold, herunder strakstilhold, opholdsforbud og bortvisning er reguleret i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Det er politiet, der afgør, om betingelserne for at give et tilhold eller et opholdsforbud er opfyldt. Det er også politiet, der afgør, om betingelserne for at bortvise en person fra den fælles bopæl er opfyldt.

Reglerne om støtte og vejledning til ofre og vidner fremgår af flere love og bekendtgørelser.

Bl.a. fremgår det af retsplejelovens § 741 b, stk. 1, at politiet skal vejlede den forurettede om reglerne om beskikkelse af en bistandsadvokat. En bistandsadvokat kan f.eks. give den forurettede råd og vejledning under hele sagens forløb, herunder også hvis sagen skal for retten, samt hjælpe den forurettede med at opføre et erstatningskrav og at fremsætte kravet under en eventuel straffesag og over for erstatningsnævnet. Reglerne om beskikkelse af bistandsadvokater findes i retsplejelovens §§ 741 b og 741 c.

I bekendtgørelse nr. 1108 af 21. september 2007 om politiets og anklagemyndighedens pligt til at vejlede og orientere forurettede i straffesager og til at udpege en kontaktperson for forurettede findes der desuden regler om vejledningspligt og orientering af forurettede og om udpegning af kontaktpersoner forurettede.

Der er i alle politikredse etableret en offerrådgivning, der tilbyder en personlig samtale og støtte til den, der henvender sig. Offerrådgivningen vejleder også om de hjælpeforanstaltninger, der findes af lægelig, psykologisk,

social og juridisk karakter, ligesom offerrådgivningen er behjælpelig med udfyldelse af skemaer, skadesanmeldelser og lignende.

Reglerne om påtale af borgerlige krav under straffesager findes i retsplejelovens kapitel 89.

Det følger bl.a. af retsplejelovens § 991, stk. 1, at der i sager, som behandles efter kapitel 80 uden medvirken af domsmænd, kan tilkendes den forurettede erstatning hos tiltalte for den ved forbrydelsen forvoldte skade, når den pågældende har fremsat begæring herom for retten. Der skal gives den forurettede lejlighed til at fremsætte erstatningskrav, for så vidt sagen efter sin beskaffenhed giver anledning hertil. Det følger endvidere af bestemmelsens stk. 2, at det i andre offentlige sager påhviler anklagemyndigheden efter den forurettedes begæring at forfølge borgerlige krav, såfremt dette kan ske uden væsentlig ulempe.

Hvis forurettede er blevet udsat for personskade, for eksempel som følge af vold, kan vedkommende i nogle tilfælde få erstatning fra staten efter reglerne i offererstatningsloven. Det er en betingelse for at få erstatning efter offererstatningsloven, at forurettede har anmeldt forbrydelsen til politiet inden for 72 timer efter, at forbrydelsen er blevet begået. Kravet om anmeldelse inden for 72 timer gælder ikke i sager om voldtægt, incest og seksuelt misbrug af børn, der er begået efter den 1. april 2016.

Der findes forskellige regler i serviceloven, som er relevante i relation til vold mod kvinder og vold i hjemmet.

Bl.a. fremgår det af servicelovens § 109, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet omsorg og støtte.

Det følger desuden af servicelovens § 10, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at enhver har mulighed for at få gratis rådgivning. Formålet med rådgivningen er at forebygge sociale problemer og at hjælpe borgeren med øjeblikkelige vanskeligheder. På længere sigt er formålet at sætte borgeren i stand til at løse opståede problemer ved egen hjælp.

For så vidt angår børn eller unge under 18 år følger det af servicelovens § 154, at enhver, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år fra forældres eller andre opdragers side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette kommunen, og det følger af § 153, at personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung udsættes for f.eks. vanrøgt, vold, mishandling, seksuelle overgreb eller lever under forhold, der bringer barnets eller den unges sundhed eller udvikling i fare.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af forslaget kan medføre behov for tilpasning af dansk lovgivning, såfremt man fra dansk side vælger at efterleve direktivet.

Økonomiske konsekvenser

Forslaget vil have økonomiske konsekvenser i form af indvirkningen på EU's budget, herunder udgifter til udvikling og anvendelse af et dataindsamlingsværktøj (engangsudgift), teknisk vedligeholdelse og drift af dataindsamlingsværktøjet, udvikling og anvendelse af fælles dataopdelinger og -metoder i samarbejde med medlemsstaterne samt udvikling af retningslinjer med henblik på at harmonisere og standardisere kriminalitetsstatistikker. Danmark betaler ca. 2 pct. af EU's udgifter.

Direktivforslagets statsfinansielle konsekvenser for Danmark vil i øvrigt afhænge af, om Danmark vælger at implementere direktivet, og i hvilket omfang. Såfremt det vælges at implementere direktivet i Danmark, skønnes det, at der vil være merudgifter for det offentlige. Det bemærkes, at det fremgår af budgetvejledningen, at afledte nationale udgifter som følge af EU-retsakter i udgangspunktet skal afholdes inden for de berørte ministeriers eksisterende bevillingsrammer, jf. budgetvejledningens bestemmelser herom.

Det vurderes umiddelbart, at forslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet i Danmark.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Hvis Danmark vælger at implementere direktivet, skønnes det at have en positiv virkning på beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Forslaget har været sendt i høring i Specialudvalget for Politimæssigt og Retligt Samarbejde.

9. Generelle forventninger og andre landes holdninger

Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til sagen.

10. Regeringens *foreløbige* generelle holdning

Regeringen deler ønsket om at styrke bekæmpelsen af vold mod kvinder og vold i hjemmet i medlemsstaterne og er derfor umiddelbart positivt indstillet over for forslaget. Regeringens endelige stillingtagen afventer en nærmere vurdering af de statsfinansielle, samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.